

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 26.03.2021. 08:47 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/20-01/03	376-08	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-06	0	

d2657281

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji tog suda Mireli Valjan-Harambašić, uz sudjelovanje zapisničarke Zrinke Abaza, u upravnom sporu tužitelja

protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, nakon usmene i javne rasprave, zaključene 25. veljače 2021., objavom odluke temeljem čl. 61. st. 5. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17), 5. ožujka 2021.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kojim predlaže poništenje odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/179, Urbroj: 376-04-19-6 od 20. listopada 2019.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/179, Urbroj: 376-04-19-6 od 20. listopada 2019. odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora korisnika ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručjenja preporučenih pošiljki broj:

Tužitelj je podnio tužbu protiv osporene odluke tuženika od 20. listopada 2019., pobijajući zakonitost iste zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitne povrede odredbi postupka. Tužitelj ističe da je prigovore Hrvatskoj pošti (u nastavku: HP) podnio zbog necjelovite poštanske usluge (a ne kako tuženik navodi zbog neobavljene ugovorene usluge uručjenja) 13 predmetnih pismena, a HP i Povjerenstvo za pritužbe potrošača koje djeluju pri HP-u (u nastavku: Povjerenstvo) su takve prigovore odbacili zbog navodnog nepravovremenog podnošenja, pa se tužiteljev zahtjev za rješavanje spora za svih 13 navedenih predmeta odnosio isključivo na pravovremenost podnošenja njegovih prigovora HP-u, koje je tuženik svojim zaključkom od 12. rujna 2019. spojio u jedan postupak pod poslovnim brojem UP/I-344-08/19-02/179.

Tuženik je odbio zahtjev tužitelja kao neosnovan, iako je na trećoj stranici obrazloženja pobijane odluke utvrdio kako je tužitelj sve svoje predmetne prigovore podnio pravovremeno.

Ujedno, ističe da je tuženik prethodno sve navode tužitelja glede pravovremenog podnošenja prigovora HP-u proglasio neosnovanim, što tužitelj osporava iz svih zakonskih razloga. Iskazuje i kako je na zahtjev Upravnog suda u Splitu spreman dokazati svu nezakonitost tvrdnji tuženika o razlici između predaje i uručenja pošiljke primatelju ili o poštanskom žigu koji navodno označava datum kada se počinje računati rok za podnošenje prigovora, smatrajući da je za predmetnu upravnu stvar bitno da je utvrđeno kako je tužitelj svoje prigovore HP-u podnio pravovremeno, zbog čega je i podnio zahtjev za rješavanje spora (za svih 13 predmeta). Tužitelj je u svojim zahtjevima za rješavanje spora naglasio da je spor nastao zbog obavljanja necjelovite poštanske usluge, a da su svi kasniji postupci u ovoj pravnoj stvari bili vezani isključivo za pravovremenost podnošenja njegovih prigovora HP-u, pa su i zahtjevi tužitelja upućeni tuženiku bili vezani za pravovremenost podnošenja prigovora, a ne za necjelovitu poštansku uslugu. Tužitelj načelno nema ništa protiv toga što je tuženik, a ne HP, rješavao njegov prigovor HP-u glede obavljanja necjelovite poštanske usluge, ali da je tuženik isto trebao obaviti na zakonit način, odnosno objektivno, transparentno i na ne diskriminirajući način, sukladno čl. 53. st. 3. Zakona o poštanskim uslugama (dalje: ZPU-a), a tuženik prije donošenja odluke uopće nije obavijestio tužitelja da je njegov prigovor HP-u podnesen pravovremeno, niti mu je dostavio dokumentaciju, odnosno presliku izlista iz službene evidencije HP-a za traženje poštanskih pošiljki, na koju se pozvao na četvrtoj stranici obrazloženja pobijane odluke. Predlaže da Sud poništi osporenu odluku tuženika od 20. listopada 2019.

Tuženik je u dostavljenom odgovoru na tužbu naveo da je tužba neosnovana, što detaljno obrazlaže u odgovoru na tužbu. Tuženik prvenstveno ističe kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz članka 5. ZPU-a i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09 - dalje: ZUP-a) te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom članka 98. stavka 5. ZUP-a. U konkretnom slučaju, na temelju spisu priložene dokumentacije, tuženik je utvrdio kako HP, u odnosu na rješavanje prigovora/pritužbe nije postupila sukladno odredbi čl. 54 Zakona o poštanskim uslugama kada je utvrdila da tužitelj predmetne prigovore nije podnio pravovremeno. Naime, u postupku je nesporno utvrđeno kako su predmetne pošiljke od strane pošiljatelja bile predane u sustav HP-a 18. siječnja 2019., a da je tužitelj 19. travnja 2019. podnio predmetne prigovore. Imajući u vidu odredbe članka 80. ZUP, a koje se odnose na računanje rokova, u postupku je utvrđeno kako su predmetni prigovori tužitelja podneseni pravovremeno, budući se za početak roka uzima prvi sljedeći dan od dana u koji pada događaj od kojeg se računa početak roka. U odnosu na navode tužitelja, prema kojima je osporavajuća odluka donesena na neobjektivan, netransparentan i diskriminirajući način, suprotno odredbi ZPU-a, kao i to da su se predmetni zahtjevi odnosili isključivo na pravovremenost podnošenja prigovora, ističe kako su isti u potpunosti neutemeljeni i neosnovani. Naime, iz priložene dokumentacije je razvidno kako je predmet spora u svim zahtjevima bilo necjelovito obavljanje poštanske usluge od strane HP-a, a koje se očitovalo u tome što je u ostavljenim Obavijestima o prispjebu predmetnih poštanskih pošiljki HP pogrešno navela da se predmetne pošiljke vraćaju pošiljatelju, umjesto da su na istima bili navedeni podaci o drugoj dostavi, sukladno odredbama članka 85. ZUP-a. Slijedom navedenog, tuženik je nakon što je u postupku utvrdio kako su prigovori tužitelja bili podneseni pravovremeno, sukladno odredbama članka 55. ZPU-a donio odluku kojom je utvrdio kako su tužiteljevi zahtjevi za rješavanje spora, a koji se odnose na necjelovito obavljanje poštanske usluge od strane HP, u cijelosti neosnovani. Slijedom svega navedenog, osporavana odluka je zakonita. Predlaže da sud temeljem čl. 57. ZUS-a odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Sud je 25. veljače 2021. održao javnu raspravu, te je strankama, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17- dalje: ZUS-a) dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora.

Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je doneseno osporeno rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog spora. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, ovaj Sud utvrdio je da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Odredbom članka 54. stavka 1. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a), propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje pošiljke, u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti te u slučaju oštećenja, odnosno umanjenja sadržaja pošiljke, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Prema odredbi članka 55. stavku 1. ZPU-a, u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Prema pak članku 37. stavku 5. ZPU-a, ako uručenje nije moguće u skladu s odredbama stavaka 1. i 4. ovoga članka, primatelju se u kućnom kovčežiću ostavlja obavijest s naznakom roka i mjesta preuzimanja pošiljke. Ako primatelj u navedenom roku ne preuzme pošiljku, davatelj usluga pošiljku vraća pošiljatelju.

Ako je primatelju ili osobi ovlaštenoj za primitak pošiljke ostavljena obavijest u skladu sa stavcima 3. i 5. ovoga članka, nadnevak ostavljanja obavijesti u tom se slučaju smatra nadnevkom uručena pošiljke. (stavak 6).

Iz podataka spisa proizlazi da je tužitelj poštujući proceduru propisanu člankom 54. i 55. stavak 1. ZPU-a izjavio prigovore HP-u zbog necjelovito izvršenih usluga, a nakon što su mu prigovori odbačeni kao nepravovremeni, regulatornom tijelu – ovdje tuženiku, podnio je zahtjeve za rješavanje spora.

Tuženik je zaključkom od 12. rujna 2019. spojio predmetne zahtjeve, sukladno odredbi članka 44. stavku 1. točki 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09 - dalje: ZUP-a), te je odredio da će se isti voditi pod poslovnim brojem UP/I-344-08/19-02/179.

Nadalje, tuženik je vezano za odbačaj predmetnih prigovora utvrdio kako je pošiljatelj predmetne pošiljke predao HP 18. siječnja 2019., od kojeg datuma se računa rok za podnošenje prigovora sukladno odredbi članka 54. ZPU-a i da je korisnik u svojstvu primatelja pošiljki prigovore podnio 19. travnja 2019., na temelju čega je utvrdio da su prigovori pravovremeno podneseni, jer je zadnji dan roka za podnošenje prigovora, sukladno članku 80. ZUP-a, bio 19. travnja 2019., nakon čega je tuženik razmatrao osnovanost zahtjeva korisnika usluga vezano za necjelovito izvršene ugovorene usluge, odlučujući o istima u skladu s odredbom članka 55. ZPU.

Tužitelj je, kao korisnik poštanskih usluga, prigovore podnosio zbog neobavljene ugovorene usluge uručena preporučene pošiljke u cijelosti od strane HP, te je isticao da su se nakon izdanih obavijesti o prispjeću pismovnih pošiljki iste vraćale pošiljatelju nakon isteka roka od pet radnih dana, tvrdeći da su se navedene pošiljke odnosile na pismena za koja je

predviđena obvezna druga dostava, sukladno članku 85. ZUP-a, jer da se radi o upravnom postupku, te kako je trebalo ostaviti obavijest o drugoj dostavi.

Tuženik je pribavio očitovanje HP i nakon uvida u presliku dokumentacije dostavljene od strane HP, uvidom u presliku izlista službene evidencije za traženje poštanskih pošiljki utvrdio je kako je pošiljatelj preporučenih pošiljki broji:

Hrvatska pošta - Središte pošta Zagreb, Branimirova 4, Zagreb, dok za pošiljku broj: nije bilo moguće utvrditi pošiljatelja, međutim uvidom u MIPS aplikaciju utvrđeno je kako se obzirom na oznaku pošiljke RF radi o preporučenoj pošiljci, a pošiljka nije označena kao sudsko pismo.

Ujedno je za pošiljku broj: utvrđeno da je pokušaj iste izvršen 22. siječnja 2019. i da je tužitelju o tome uredno dostavljena obavijest o prispijeću pošiljke, te je tužitelj istu uredno preuzeo 26. siječnja 2019.

Na temelju iznesenog zaključeno je da se nije radilo o dostavi pismena za koje je propisana druga dostava sukladno odredbama ZUP-a, već se radilo o preporučenim pošiljkama iz članka 7. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP-a za koju je korištena osnovna dopunska usluga „povratnica“ iz članka 14. Općih uvjeta.

Tuženik je utvrdio da su predmetne pošiljke tužitelju uručene krajem siječnja 2018. (umjesto pravilno 2019., o čemu će tuženik donijeti rješenje o ispravci pogreške u pisanju), u smislu članka 37. ZPU, prema kojoj se nadnevak ostavljanja obavijesti smatra nadnevkom uručenja pošiljke (stavak 6. navedenog članka ZPU-a), slijedom čega je ocijenio neosnovanim navode tužitelja o necjelovito obavljenoj usluzi, pozivajući se na odredbu članka 2. stavak 1. točku 21. ZPU.

Imajući u vidu dokumentaciju priloženu spisu tuženika, a osobito priložene obavijesti o prispijeću predmetnih poštanskih pošiljki, iz kojih je razvidno da su tužitelju uredno dostavljene obavijesti o prispijeću pošiljki, u kojima je sadržano i upozorenje tužitelju da ukoliko u roku od pet radnih dana od dana ostavljenih obavijesti ne preuzme pošiljke u poštanskom uredu Split, da će se iste vratiti pošiljatelju, pa kako tužitelj nije postupio na opisani način, po ocjeni ovog suda, osnovano je tuženik utvrdio da se uručenje istih smatra obavljenim nadnevkom ostavljanja obavijesti, što je sukladno odredbi članka 37. stavku 6. ZPU-a, dok je trinaesta preporučena pošiljka broj: tužitelju uručena osobno, na način propisan člankom 37. stavkom 1., u svezi sa stavkom 5. istog članka ZPU.

Pri tome, Sud ističe da tužitelj u smislu članka 34. ZUS-a, a na kojem je teret dokaza u upravnom sporu, ničim nije dokazao da se u konkretnom slučaju radi o preporučenim pošiljkama za koje je propisana obvezna druga dostava, već je samo paušalno iznio svoje tvrdnje kako se radi o pošiljkama za koje je ZUP-om propisan takav način dostave, te time, sukladno članku 38. ZPU i obveza uručivanja poštanskih pošiljaka na način i uz uvjete uređene ZUP-om, kao posebnim propisom.

Pravilno navodi tuženik da je HP postupila sukladno odredbi članka 37. ZPU, da su predmetne usluge uručenja pismovnih pošiljki izvršene u cijelosti, te da su neosnovani navodi korisnika poštanskih usluga, ovdje tužitelja, o necjelovito obavljenoj usluzi dostave predmetnih poštanskih usluga i da su ispunjene sve pretpostavke navedene u članku 2. stavku 1. točki 21. ZPU, koji definira pojam poštanske usluge, kao usluge koja se odnosi na prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanske pošiljke.

S obzirom na izneseno Sud je ocijenio neosnovanim navode tužitelja iznesene u tužbi, te isti nisu od utjecaja na drugačije odlučivanje u ovom upravnom sporu, budući je osporena odluka tuženika donesena na temelju pravilno utvrđenog relevantnog činjeničnog stanja, uz pravilnu primjenu mjerodavnih odredbi Zakona, pri čemu nisu povrijeđena pravila postupka koja bi bila od utjecaja na drugačije odlučivanje u predmetnoj upravnoj stvari.

Stoga, a budući da je odluka tuženika zakonita, valjalo je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, odnosno presuditi kao u izreci presude.

U Splitu, 5. ožujka 2021.

SUTKINJA

Mirela Valjan-Harambašić, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba, u roku 15 dana od dana primitka pisanog opravka presude, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, putem ovog suda, pisano, za Visoki upravni sud Republike Hrvatske. (čl. 66. ZUS-a).

Za točnost opravka – ovlašten službenik
Zrinka Abaza

